

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassóban, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Papp Ferencz bútorraktára fölött,
hol a szerkesztő hátköznapokon délelőtt
9—11 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. alatt,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető minden közle-
mény, valamint az
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
agy-küküllőmegyei érdekű közlemények
Horváth László
áraszerkesztőhöz Segesvárra küldendők,
a kis-küküllőmegyei érdekű közlemények
Gyöngyösi István
áraszerkesztőhöz Dicső-Szt.-Mártonba.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszu-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágotthai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁRÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

41-ik szám.

Brassó, Szombat, április 6-án.

V. évfolyam. 1889.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ”

ezimű

politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap

második negyedére.

Lapunk április hó elsejével ötödik évfolyamának második negyedébe lépven, ezennel új előfizetést hirdetünk. Tisztelt előfizetőinket kérjük tisztelettel: sziveskedjenek előfizetéseiket megújítani, minthogy lapot csak úgy küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen beérkeztek.

A hazafias ügy iránti tekintetből kérjük lapunk szives terjesztését.

Előfizetési árak:

Három negyedre (ápril—decz.) 4 frt 20 kr.

Félévre (ápril—szept.) . . . 3 „ 50 „

Negyedévre (ápril—junius) . . 1 „ 80 „

Külföldre egész évre . . . 20 frank.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvánnyal küldendők a „Brassó” kiadóhivatalába.

Kiváncra bárkinek mutatvány-számmal készségesen szolgálunk. Gyűjtőknek 6 egyszerre beküldött előfizető után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Mint eddig, — úgy ezután sem fogunk kimélni semmi anyagi áldozatot, csak kérjük a t. közönség b. tömeges előfizetését, mit remél

a „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

A nemzet napszámosai.

A képviselőház közoktatásiügyi bizottsága a kultuszminiszter múlt évi jelentésének kapcsán közoktatásiügyünk különböző fontos kérdéseivel foglalkozott. — Így került felszínre legutóbb a néptanítók helyzete, illetőleg azok nyugdíj-tígye.

A néptanítók valóban a nemzet napszámosai; ők fáradnak, ők dolgoznak azon oszlopok emelésén, melyek hivatvánk jövőben támaszai lenni a hazának és nemzetnek; a néptanítók kezében a nemzet jövője.

Kossuth mondá egy ízben, izenet gyanánt küldé hazájának és nemzetének: „Becsüljétek meg a néptanítót, mert az ő kezében a haza jövője!”

És mégis minő helyzete van nálunk még ma is, a műveltség és tudomány századának végén, a néptanítónak? Minő szerepe van a művelt társadalomban?

Helyzete siralmas, szánalomra méltó, rosszabb a rendes napszámosénál. Kvalifikáció követeltetik tőle, de megélhetése nincs biztosítva. Az államnál csak hagyján, de a községeknek és felekezeteknek gyakran a legborzasztóbb, midőn egyrészt 2—300 frt a fizetése a szegény tanítónak s másrészt azt is majdnem krajczárónként kapja.

Társadalmi tekintetben a tanító ma még nem tényező nálunk. A falvakon a pappal és jegyzővel együtt ő képezi az intelligenciát, de városokban gyakran egyenesen megszégyenítő a helyzete. Nem az ő szégyene ez, hanem az illető társadalomé, mely ignorál egy művelt, szép nemzeti hivatással bíró elemet. Annnyira megy ez, hogy a tanítót nem tartják némelyek kvalifikálnak arra, hogy meghívják egyik-másik nyilvános mulatságba, mert szerintök az a szegény tanító nem tartozik az elite-hez.

Bizony szomorú az ilyen állapot! — Ily körülmények között hogyan követelhetni a tanítótól lelkesedést hivatása iránt, midőn egyik oldalon nélkülözi a tisztességes megélhetést, anyagi gondok nyomják, másik oldalon erkölcsileg is nyomva lesz bizonyos magasabb körök által! Pedig a tanító is csak úgy ér valamit, mint a katona a háboruban, t. i. ha lelkesedik, ha kötelességét nem azért teljesíti, mert kell, hanem önszántából, nemes lelkesültségből kifolyólag tesz mindent.

Csak az ily tanító érhet el sikereket.

Sanyaru a tanító helyzete minden tekintetben. Ezt hangsúlyozta a képviselőház közoktatásiügyi bizottsága is; de még sanyarubbak nyugdíj-viszonyai. A tanító, a ki negyven évig működött haza és nemzet javára, öreg napjaira évi 300 frt nyugdíjra van utalva családjával együtt. A tanító, ki életében sem nyugtathatta családjának azt, mire szüksége lett volna, azzal a tudattal hunyja be szeméit, hogy családjá ezután még nagyobb nyomornak lesz kitéve, reáutalva alamizsnának megfelelő segélydjára, melynél többet egy negyven évig szolgált hivatal-szolga családjá is kap. Hiába, a tanító páriája az országnak!

És ezért a nyomoruságos állapotért is mily áldozatokat kell hoznia! Fizet évenként 6 frtot, (ezenkívül 12 frtot az iskola fenntartó) s egyszersmindenkorra a biztosított teljes nyug-

díj 5%-ját. Ebben a sorsban részesül az állami tanító épügy, mint a községi, felekezeti vagy magántanító.

Pedig van a tanítóknak országos nyugdíjalapjuk, mely oly gazdag, hogy abból tisztességesebb elbánás is kijutna. A tanítók orsz. nyugdíj-alapja ma 6.223,000 frt, évi jövedelme 741,000 frt, kiadása 214,000 frt, tehát tőkésítenek is évenként 526,000 frtot, vagyis minden két évben tőkésítetik egy milliónál több.

Mire való az ily nagymérvű tőkésítés? Igaza van Kovács Albertnek: „A jelen nemzedék nem kell annyira feláldozni a jövő generáció érdekeinek, hadd jusson az élet terhéből annak is.”

A jelen nemzedék nélkülöz, nyomorog — csak azért, hogy a jövő tejben-vajban fürödhessék. Ez nem lehet helyes. Ha nagy terhet visel a jelen nemzedék, élvezze ő maga is annak előnyeit, és ezt annál is inkább, mert teljes mértékben élvezhetné. Annnyira van a tanítók nyugdíj-alapja, hogy „ha a nyugdíj-törvény változatlanul marad, akkor az 1895. év végén minden befizetést meg lehet szüntetni, mert az intézet az akkori kamat jövedelméből képes lesz a valaha elérhető legmagasabb kiadást fedezni”, — a mi más szóval azt jelenti, hogy a nyugdíj-törvényt reformálni lehet a tanítók javára, a nélkül, hogy félni kellene káros következményektől.

Reformáljuk tehát ezt a törvényt, melynél igazságtalanabb aligha létezik. Mert mivel rosszabb a tanító, mint más tisztviselő? — Az állami tisztviselők, szolgák stb. nyugdíjazásáról szóló (1885: XL.) törvénycikket miért nem terjesztették ki a néptanítókra is? Avagy miért nem módosították a néptanítók nyugdíjazásáról szóló (1875: XXXII.) törvényt ennek alapján?

Az égbekiáltó igazságtalanság kitetszik abból is, hogy egy tanárnak csak harmincz évig kell szolgálnia, hogy teljes fizetését élvezze nyugdíj gyanánt, — egy néptanítónak negyven évig, hogy három-, illetve négyszáz forintot kapjon. Igaz, hogy a tanár magasabb állásu, mint a tanító. Ámde szolgálati minősége ugyanaz, mert ez is tanít, az is tanít; ők magasabb, ezek alsóbb iskolákban. De szervezetét a tanítónak inkább

A „BRASSÓ” TÁRCZAJA.

A Pista gyerek titka.

(Folytatás.)

Az öreg ur eléje sietett s így kiáltott:

— Pista!

Hozzá akarta még tenni: „Mi lett belőled?” de a viszontlás öröme elfojtotta szavát.

A fiu meghökkent, némi pir futotta be az arcát, de azért látható örömmel ölelte át az öregot.

— Hát mi bajod neked, hogy olyan jó lettél?

A fiu komolyan felelt:

— Hát baj az édes apámnak!

— Hogy a pokolba ne volna baj! Hát azt érdelem én téled, hogy elrontsd magadat? Hát nem küldök én neked elég havipénzt? Miért nem mulatsz, mért nem vered földhöz az akrobatákat, mért nem hívod ki versenyre az uszómestereket? Ha a nyakad kitörök, azt nem bánom úgy, mint ha nyavalyás filiszter lesz belőled. Viszlek haza, légy paraszt, légy ur, házasodjál meg!

— De nem megyek ám!

— Hát mért?

— Majd megtudja.

— De én akarom.

— Sajnálám, ha édes apám megharagudnék érte, de nekem maradjom kell.

— Kell?

— Muszáj!

Ezt oly határozottan mondá a fiu, hogy az apa nem merte megújrázni a parancsot.

— Adósságod van talán?

— Egy krajczár sincs.

— Hát valami becsület-ügy?

A fiu egy pillanatig gondolkozni látszott, azután így felelt:

— Olyanféle!

— Sokáig tart?

— Talán örökké.

Az öreg urat elfutotta a méreg; arca kiveresedett, szemei égtek.

— Soha sem akarsz hazajönni?

A Pista gyerek gondolatokba merült, azután csendesesen felelt:

— Talán, talán!

— Hát beszélj! vagy nem voltam én neked mindig jó apád? Ha valami bajod van, szólj, én kisegítelek téged?

— Igazán, megtenné ezt? — kérde mohó örömmel Pista; de csakhamar ismét elkomolyodott.

— Pénz kell? Talán sok? Mindegy: adok!

A fiu málázva ingatta fejét.

— Hát beszélj! mit tehetsz érte?

— Jó szív kell nekem, apa! jó szív!

— Hát nem bizol?

— Valami keveset.

— No hát ki vele!

A fiu bizalmatlanul nézett az apjára, azután hirtelen lesütötte a szemét és ujjaival a kezében tartott könyv lapjait kezdé gyurni. Aztán gyorsan rátekintett ismét az apjára és bátoratlanul felelt:

— Megházasodtam!

Mintha a menydörgős menykő csapott volna le az öreg Tajkos előtt, úgy megijedt. Kezével maga elé kapott, s jó hogy közel álltak a falhoz, mert az öreg hanyatt esett volna.

— Meg-há-za-sod-tál? — ismétlé aztán, mint-ha egyszer nem hinne füleinek.

— Ugy van, apám! — felelt a fiu rezgő hangon és szemében könyök csillogtak.

— Te?

— Igen, én.

Aztán egyszerre büszkén emelte föl a fejét és férfias szilárdsággal szóla:

— Nos? Mi van abban! Talán foglyujtottam a világot, vagy akasztófára vagyok érdemes?

— És kit vettél el?

— Egyszerű becsületes leányt; árva volt és szegény, sem apja, sem anyja; szeretett engem s én elvettem.

(Vége következik.)

Fundatia pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

igénybe veszi a szolgálat, mint a tanárét, mert ennek már fejlettebb ifjúsággal van dolga.

E mellett a tanár nyugdíja harmincz éves szolgálat után 1200—1400 frt; a tanítói, ha ugyadoly mértékkel mérnének neki, 500—700 frt volna. A tanár kapja tíz éves szolgálat után fizetése 40%-ját s minden további évvel 3%-kal többet; a tanító csak teljes nyugdíjának (3—400 frt) 40%-ját s minden további évvel csak 2%-kal többet. Ugyanez a viszony áll fenn a tanító s minden más állami tisztviselő között, azzal a különbséggel, hogy azoknak is 40 évig kell szolgálniuk, de teljes fizetésért.

Hol van itt igazság?

A míg ily mértékkel mér az ország a tanítónak, ne várja a tanügy nagyobb fejlődését. Ép ezért reformálni kell a tanítók nyugdíjtörvényét, egyenlő mértékkel mérni nekik is. A tanítók nyugdíj-törvényét azonosítani kell a tanárookra vonatkozó nyugdíj-törvény (1885: XI. t. cz. 23., 24. §§.) elvével. Ez volna az igazság.

Mi magyarok minden alkalommal szívesen hivatkozunk igazságszeretettünkre. Mutasuk meg itt is és leginkább itt, midőn nemzetünk jövő nemzedékének nevelőiről, a nemzet leghasznosabb és legszükségesebb napszámásairól van szó: legyünk igazságosak a néptanítók iránt!

Belföld.

Brassó, ápr. 5. (Hock a szabadelvű-pártban.) Az országgyűlési szabadelvű párt f. hó 3-án d. u. értekezletet tartott a Hock János ügyében, kinek meghallgatása után rövid tanácskozás tartatott. A tanácskozás után kimondta az értekezlet, hogy a Hock János eljárását rosszulja s azon reményének ad kifejezést, hogy Hock levonandja részéről a következményeket. Ugyanezen értekezleten bejelenté az elnök, hogy Horváth Gyula és Horváth Miklós képviselők ismét belépnek a pártba.

Brassó, ápr. 5. (A Tisza-kabinet rekonstruálása.) A „Pol. Corr.” jelentése szerint a kabinet rekonstruálása már e hét végére be lesz fejezve; egyelőre még nem dőlt el, hogy vajon a belügyminiszeri tárca véglegesen betöltetik-e, vagy pedig Baross Gábor, közlekedésügyi miniszter által ideiglenesen tovább vezetetik. Az igazságügyi társzát, mint remélik, Szilágyi Dezső veszi át és valószínű, hogy Teleszky István megmarad igazságügyi államtitkárnak. A kereskedelmi és ipari ügyek elválasztása a földmívelési ügyektől, még a kormány kebelében nem lett tárgyalva, csak óhaj egyesek részéről.

Országgyűlés.

A képviselőháznak szerdán ismét igen izgatott ülése volt. A napirend előtt Kaas Ivor báró interpellációt intézett a miniszterelnökhöz Hock János képviselő ügyében, a ki állítólag 3000 frtot kapott volna a szabadelvű párttól azért — s erről reversalist adott — hogy a 25. §. mellett szavazzon, kérdezve a miniszterelnöktől, hogy az összeg miféle pénzekből vétetett és hol számoltatott el?

Dr. Holub afrikai utjáról.

(Folytatás.)

„Milyen állapotban voltunk, milyen gyötrelmet állottunk ki, ezen 12 angol mérföldnyi uton, annak a vázolásába nem fogok; nem ujitom fel emléket azoknak a jeleneteknek sem, a melyek mindannyiszor lejátszódtak, mikor valamelyikünk jajgatva összerogyott, mondván: »Uram, nem bírok tovább!« — és mégis tovább kellett mennünk; tovább minden áron, ha csak azt nem akartuk, hogy ellenségeink egyenként öldösenek le. Napszálltakor elértük a Luenge partját. Nemsokára besötétedett. El voltunk csigázva, ki voltunk éhezve; s a vad ott járt a szemünk előtt, és nem lőhattunk, nehogy a közeli falubeliek észre vegyenek. Nehány — félig rothadt — tök-héjat lőtünk elhanyagva; egy-egy falatot kapott belőle mindegyik, és megörült, hogy jutott belőle.»

A folyamom az átkelést csak akkor merték megpróbálni, mikor egészen besötétedett. A víz közepén egy kis sziget volt; annak a végére pedig ki volt húzva egy parányi canoe, egy kivált fatörzs. Azon átkelhetek volna egyesével; de hogy szerezzék meg? Ki vállalkozik elhozni; ki vállalkozik érte beuszni e vízbe, mely hemzseg a krokodiloktól? Mégis akadt vállalkozó a vérfagyaló munkára: Holubnak egyik néger szolgája kész volt a csónakot elhozni, ha egy puskát örökre neki adnak. Ilyen becsé van ott a négernek! A ne-

Az interpelláció nagy tetszést aratott a függetlenségi pártban s rendkívüli meglepetést keltett a ház többi padjain.

Tisza miniszterelnök azonnal felelt az interpellációra, kijelentve, hogy Hock János jobban teendette, ha e tekintetben lelkifurdalást érzett, hogyha az említett szakasz ellen szavazott volna. Kijelenti továbbá, hogy nevezett képviselő semmiféle reversalist nem adott; a pártnak van ugyan törvényes választási költségre pénztára, de ez van a többi pártnak is. Hogy e pénztárból kapta-e Hock János amaz állítólagos pénzoszszegét, azt ő nem tudhatja.

A miniszterelnök szavait a függetlenségi párt nagy zajjal fogadta. Visi Imre azon közbeszólására, hogy „a függetlenségi pártnak is van választási pénztára”, a zaj még növekedett. Kaas közbeiktálja a miniszterelnöknek „Pilatus kezét mossa”, mi ismét a többség padjain kelteti vihart.

Visi közbeszólására Irányi Dániel reflektált, kijelentve, hogy 1869. óta áll a függetlenségi párt élén, s így állíthatja azt, hogy a függetlenségi párt választási költségei csakis táviratokra és levelezésekre fordíthatnak.

Ezután a ház többsége tudomásul vette a miniszterelnök választását. — Most Csátár terjesztett elő egy interpellációt az összkormányhoz. E szerint Rohonczy ezredes Szombathelyen a kaszánya építési kérdés tárgyalásánál kijelentette, hogy neki a magyar törvény és alkotmány semmi, mert ő csak a hadügyért ismeri urának, — a miért kér vizsgálatot elrendelni ellene.

A gyűlés további folyamán harmadszori olvasásban is megszavaztatott a véderőjavaslat s ezzel a „mozgalmas” gyűlés is véget ért.

Csütörtökön a vaskapu szabályozására vonatkozó javaslat állott napirenden.

A napirend előtt Hock János személyes kérdésben szólalt fel. Kijelentette, hogy a kormánytól vagy Tiszától semmiféle pénzt nem kapott. Azonban tény az, hogy választó kerületének végrehajtó bizottságától törvényesen engedett választási czélokra 3000 frtot kapott kölcsön. Kötelezettséget nem vállalt semmi irányban. Szavazatát függetlenül adta. Utána Kaas Ivor báró szólott, többek között azt mondva Hockra, hogy a Hock személyéhez nincs köze, mert nem szalonkát, hanem tigrist akar vadászni. Ezután a vaskapu szabályozásáról szóló törvényjavaslatot egyhangulag elfogadták.

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. ápr. 5.

Bou'anger megszökése Párisból, a legérdekesebb momentuma most a külföldi eseményeknek. A reklámtábornak jónak látta elődalogni, mielőtt elcsipik. Ez az eljárása, mely tulajdonkép gyávaság jele, sokféle kép magyaráztatik. Hívei helyeslik, sőt Laguerre képviselő kifejti, hogy Boulanger csak barátai sürgető unszolásaira utazott el, kik tudomással bírnak róla, hogy a banda, mely a hatalmat kezében tartja, el van tőkelve Boulanger kivételes bíróság elé állítani, és őt élve kezükből ki nem adni.

Boulanger f. hó 3-án d. u. érkezett Brüsszelbe. Kíséretében voltak: Dillon, Rochefort és Rochefort kisasszony. Boulanger és Dillon ugyanegy vendégfogadóba, a többiek más hotelbe szálltak. A pályaudvar-

ger szerencsésen elérte a csónakot, beleült és kezdett evezni a part felé. Egyszer azonban a csónak felbillent, a néger a vízbe esett, s mire felbukkant, az ár a kisdud csónakot messzire elragadta. Tehát nem kelhetnek át a folyón; a néger pedig nem kap puskát. Volt ugyan még egy csónak, még pedig jóval nagyobb, csak hogy a tulsó parton, de annak a megszerzése igazán lehetetlennek látszott. A négernek azonban mégis fájt a szíve a puskáért: elindult a csónakért még egyszer. Istenkísértés volt az az ut. Lélekzetük elállt az iszonyattól; aggodva lesték a vakmerő uszónak minden mozdulatát, a víz locsanását; csak akkor tudtak fellelékezni, mikor a csónakot elérte. S milyen volt az útja visszafelé is! Lapátja nem lévén, a kezével evezett. Azután, hogy átkeltek, a folyó tulsó partján egy erdőben húzták meg magukat. Halálosan kimerülve aludtak szürkületig; ekkor folytattuk utunkat, a faluk mellett a legnagyobb óvatossággal mentünk el, többnyire négykézláb mászva a fűben, hogy észre ne vegyenek. Egész napig bujkáltunk erdőn, mezőn, bokrok között, míg ránk nem éjjelelt; s így volt másnap is. Ekkor már találkoztunk imitt-amott egy-egy masekolumbával is, de azok nem bántottak, mert nem hallottak még üldöztetésünkről.

(Vége következik.)

ban nagy néptömeg gyűlt össze, mely a tábornokot „Éljen Boulanger!” kiáltásokkal fogadta. De „Le Boulanger-val!” kiáltások is hangzottak. Boulanger egyenesen megkérdezte, kijelenté, hogy csak rövid időre vonult félre Brüsszelbe és nem szándékozik ott maradni.

A hazafias liga perének tárgyalásán zajos incidens történt. Lombard helyettes államügyész azt mondta, hogy a köztársaság számos éven át nem élt oly repressáliákkal ellenfelei iránt, a minőkkel az előbbi kormányok oly gyakran éltek. De új párt keletkezett, mely a régiak romjaiból alakult s azonnal lármás, forradalmi fellépést tanusított. — E nyilatkozatra a teremben tiltakozó közbeiktálások hangzottak fel. — Lombard a sagaloi eseményekre utalt s felemeltette, hogy ezen eseményeket ama párt, melynek képviselői jelenleg a törvényszék előtt állanak, perfid módon tüntették fel és a kormány által fogaratosított intézkedéseket ellenséges érzületből eredőknek hangoztatták. A közbíró eme szavaira a vádlottak hevesen közbeszóltak. Laguerre felugrott helyéről s kijelentette, hogy nincs kedve arra, hogy eltérje az ilyen támadásokat. Déroulède, Laisant hasonlóképp nyilatkoztak. Az elnök azzal fenyegetőzött, hogy a tárgyalást a vádlottak jelenléte nélkül fogja tovább folytatni. Naquet senator azt feleli vissza, hogy véleményük szerint nem kötelesek ettől az urtól (a közvédlőre mutat) magukat bemoeskoltni engedni. Lombard helyettes államügyész a bíróság megsértésére vonatkozó törvényzikk alkalmazását kívánja. Az elnök felszólítja Naquet-et, hogy vonja vissza azt a kifejezést, a mit Naquet meg is tesz, a mire Lombard az említett törvényzikk alkalmazására vonatkozó kérését visszavonja. Ezután Lombard folytatja vádbeszédét.

A szerb külügyminiszter köriratot intézett Szerbiának a külföldi kormányoknál meghitelt képviselőihez, mely által megegyeztetnek mindama hírek, melyek szerint Milán király és a regenség közt a bel- s külpolitika vezetésére vonatkozólag megegyezés jött volna létre; a körirat konstataálja, hogy Milán és a regensek közt csak ama viszony tekintetében kötöttet egyezség, melyet a volt király fiával, az ifjú királlyal a jövőben fenntartani fog. E megegyezés az ifjú uralkodó gyámságára és nevelésére és anyjával leendő találkozásaira vonatkozik. A király anyja bele is egyezett e feltételekbe, mint ez a Yaltába küldött államtanácsos Vasziljevics jelentéséből kivehető. A regensek semmi néven nevezendő kötelezettséget sem vállaltak magukra, hogy olyan politikát kövessenek, mint Miláné volt. Lehet, hogy Milán kívánságokat nyilvánított, csak hogy Risztics nem az az ember, a ki kezét megkötni engedi.

Brüsszelből a híres frondeur kiáltványt intézett — telefon útján — Franciaországhoz, melyben a francia néphez szól és első sorban arra utal, hogy a hatalom mostani birtokosai, kik a közvélemény ellenére kapaszkodnak a hatalomhoz, elhatározták, hogy egy államügyészt rákényszerítenek, hogy oly vádat emeljen ellene, melyet csak kivételes törvények által konstituált kivételes bíróság előtt emelhet.

A montenegrói fejedelem szeretetreméltósága által Belgrádban egészen el vannak ragadtatva, mert érzelmeinek oly gyors megváltozására nem voltak elkészülve, főleg miután ő, mint általában ismeretes, apósa a trónkevetelő Karagyorgjevics Péternek s már a vejére való tekintetből is óvakodnia kellene a Szerbia iránti rokonszenv tanúsításától. De a politikában a magánérdeknek s a családi tekinteteknek háttérbe kell szorulniuk. Különben Nikita és Risztics ur közt már sok esztendő óta bizalmas viszony létezik. 1877-ben volt, hogy Risztics titkos szerződést kötött Nikitával, melyben az előbbnevezett Boszniát Szerbiának, Hercegovinát Montenegrónak adományozta. De a sors másként alakult. Szerbiát megverték a törökök; Riszticsnek le kellett tennie az általa akkor birtokosul tartott területét, és a titkos szerződés tárgytalan volt, főleg mivel ama tartományokat egy oly hatalom okkupálta, melylyel nölens-völens össze kell férni. Akkor nem sikerült a zavarosban halászni; talán sikerül most s innen a fekete hegyek fejedelmének nagy szeretetreméltósága Risztics és Szerbia iránt.

A román kormány kebelében fölmerült nézeteltérések következtében kitört a miniszterválság. A kabinet rekonstituálását illetőleg eltérők a vélemények. A miniszterelnökségre több jelöltet emlegetnek és pedig első sorban Rosetti mostani miniszterelnököt, továbbá Cantacuzene volt pénzügyminisztert és Catargit. Bizonyos azonban még nem tudni. A senatus Catargi mellett nyilatkozott.

A hollandiai törvényhozás f. hó 3-án teljes üléseben, az államtanács jelentésének megfelelően kimondotta, hogy mivel a király az uralkodásra képtelen, regenség életbejuttatása szükséges. Mihelyt az elnök s határozatot közzé fogja tenni, a regenség

életbelépettnék tekintendő. A regensek kinevezéséig (a minek egy hó lefolyása alatt meg kell történni) az államtanács az alkotmány értelmében, királyi hatalommal van fölrüházva.

Külügyminisztériumunk felszólítására a szerb kormány a berlini szerződés értelmében bizottságot küldött ki a vaskapu szabályozása ügyében, a melynek elnökévé Putnik ezredes neveztetett ki.

Res Saxonicae.

A brassói német ujság jó ideig szép csendes lap volt. Csak hogy nem tartott sokáig s rajta is betelt az a közmondás: „Csak kitetszik a szög a zsákból.”

Ki is tetszett, kilyukasztotta a zsákot.

A mig eddig beérte lapja élén a képviselőházi tárgyalások referálásával, vagy politikai szemlékkel, most egyszerre két hatalmas irányzattal szerencsétlenül olvasóit: egyik „Tisza, és a kabinet átalakítása”, másik „A bérelt sajtó”.

Az igaz, hogy hatalmas két cikk!

Ha Tisza elolvassa, azonnal leteszi tárcáját és megteszi azt a bolondot, hogy a koronának ajánlja — úgy mint a farsangi brassói „Eleven ujság” megjósolta — Zay Adolf urat miniszterelnöknek, Filtsch József urat pedig földmívelési miniszternek, hozzátartozván a földmívelési tárcához a juh-tenyésztés is. Mert a ki oly bölcs cikkeket tud írni, mint Filtsch ur a kabinet átalakításáról; a mennyit ő árul el azzal az állításával, hogy Szilágyi igazságügy miniszterségét ahhoz köti, hogy beleszólása legyen a szorosán vett belügyminiszteri dolgokba, nevezetesen a főispáni kinevezésekbe, az csakugyan megérdemli, hogy legyen... no de nem mondjuk, hogy micsoda. Legyen tehát vidombáki képviselő!

Mégis igen jó olvasni ezt az ujságot is, sokat tanulhat belőle az ember. Hogy pedig mit és mennyit lehet belőle tanulni, bizonyítja a cikk vége, mely Tiszáról szólva, csak így hangzik:

„Időközben talán a közvélemény kedvező fordulatát várja az országban a maga előnyére s a kormány közegei nem is szűnnek meg, reámutatni arra a nagy tekintélyre, melylyel külföldön bir. Természetesen nem ismerik ott uralma gyökereit s azon eszközöket, a melyekkel 14 éven át fenntartotta magát, valamint ennek kövekezményeit Magyarországra nézve sem.”

Ugy-e bár, mily szépen hangzik ez egy tulzó nemzetiségi lapból olvasva! Ép oly szépen, mint az, mikor Filtsch ur akarta megvédelmezni a magyar alkotmányt.

Baross most már nemcsak erélyes, hanem még erőszakos is. Bizonyosan nem adott szabadjegyet! Ez nem lehetetlen, mert egyszer irt már a „Kr. Ztg.” ilyesmit Filtsch idejében.

A magyar jurnalistika legnagyobb része bérencz. Ezt mondja az oly lap, mely már alapításával is arra béreltetett, hogy a magyar állam ellen irjon. Persze nem lehet komoly számba venni az ilyesmit, de bosszantó, mert a közmondás szerint „a kinek kormos az orra, hallgasson”.

Nem tetszik a kollega urnak, hogy egyes lapok elismerőleg beszélnek a kormány működéséről s a külsőben lévő kabinetváltozást üdvözlők, mert szerinte a kabinet rekonstrukciója nem alkalmas semminemű irányban reményeket kelteni, habár a bérencz sajtó semmit sem hagy megkísérletlenül, hogy jó fordulatot hitessen el. Kevés nyújtott s a látszat hajanál fogva rántatik elő, mintha sok adatott volna.”

Ez már nézet dolga. Ki-kí azt hiszi, a mi neki tetszik. Hisz a „Kr. Ztg.” azt is hiszi, hogy „Magyarországon a chauvinismus nemcsak divatos, hanem már járványvá lett, mely érzékenyebben károsítja az országot, mint egykor az egyiptomi csapások a Pharaok országát pusztították.” Csak hogy nem mondja meg melyik oldalon van a chauvinismus? Mi azt hisszük, hogy azt a chauvinismust érti, mely a tulzó szászok közt itt Brassóban él, mely csakugyan többet ártott már eddig a derék, szorgalmas szász népnek, mint a Filtsch s Zay urak valaha használni fognak.

Tanügy.

— Hivatalos rész. —

Meghívó.

A n.-külföldmegyei ált. tanító-testület segesvári főiskolára f. év ápril hó 13-án d. e. 10 órakor Segesváron a római kath. iskola-helyiségében ülést tart, melyre a t. tagok tisztelettel meghívhatnak.

Tárgyai:

1. Elnöki megnyitó.
2. Gyakorlati tanítás a természetrajzból, tartja: Gábor Dénes fejelegyházi áll. isk. tanító.
3. A múlt ősök jegyzőkönyvének megerősítése.

4. Elnöki bejelentések.

5. „Mire szoktassuk a gyermekeket leginkább?” Felolvasás, tartja Szieghart Elek segesvári áll. isk. tanító.

6. Jelentés a fiókkör pénztári állásáról és tagdíj beszéd.

7. Felolvasás „Az egészség ápolásáról a népiskolában”, tartja: Pintér Mátyás segesvári róm. kath. tanító.

8. A jövő gyűlés helye, ideje és tárgyainak megállapítása.

9. Indítványok.

Segesvár, 1889. ápril 3-án.

Rohn Nándor,
elnök.

Benedek Mihály,
jegyző.

Színház, irodalom és művészet.

Német színház. „Denise”, ifj. Dumas Sándor, a nagy francia mester újabb darabja, egyúttal egyike a legmerészebbeknek, mely e nagy író tollából folyt. Dumas Sándor színműveiben tudvalevőleg egy társadalmi viszonyainkkal akárhányszor ellentétes eszmét hirdet. Kedvencz témája a bukott nő rehabilitációja. E színművében bizonyítani iparkodik, hogy bizonyos körülmények között egy ily nő nemcsak tiszteletreméltó, de sőt előkelő urnak nevévé is lehet a nélkül, hogy a férj ily nő elvétele által becsületében kárt szenvedve. Ezen — hogy enyhe szavakkal éljünk — legalább is merésznek nevezhető thesist Dumas érdekes mesében, ritka színpadi technikával állítja a néző közönség elé, s az író genialis alkotó képességének kétségkívül a legnagyobb bizonyítéka az, hogy e különös tárgy iránt a közönségben nem csak érdeket tud ébreszteni, hanem a fent jelzett megoldást egész természetesen tudja feltüntetni. A darab előadása egészben véve gondos, sőt egyes szerepeiben igen sikerült volt. Aderer ur, kit eddig csak komikus szerepekben láttunk, ez alkalommal komoly szerepet adott; e kísérlet sok tekintetben dicséretére válik. Különös elismeréssel kell megemlékeznünk Bauer Ida kisasszonyról, ki a czímszerepet ritka értelmességgel, igazi művészettel játszotta s helyenként könyekig tudta meghatni a közönséget. A színház, mint mindig, egészen megtelt.

*

Hangverseny. Holnap, vasárnap ritka műélvezetnek leszünk részeseivé: Waldner J., egyike a legelőkelőbb hírnévnek örvendő hangversenyének nagyobára Schuberth s Schumann dalokból álló műsorral hangversenyt rendez a Nr. 1 termében, melyre műértő közönségünk figyelmét felhívjuk. Jegyek előzetesen Zeidner könyvkereskedésében kaphatók. A hangverseny délután 5 órakor kezdődik.

Helyi és vidéki hírek.

Személyi hírek. Gróf Bethlen András főispán ur csütörtökön este a személyvonattal városunkból Szegedbe utazott.

Katonai hírek. A helyben állomásozó 2. huszárezred parancsnoka, Saffin Vilmos ezredes, nyugalomba helyeztetett. Az ezred parancsnokságát báró Flies alvezredes, ő felsége volt hadsegéde vette át.

Időjárás. Április nagyon rosszul viseli magát. Egyetlen szép napja sem volt. Folyton hideg szél fu, az égboltozat borult s a hőpelyhek szállingóznak. Pepig ideje volna már a jobb időnek!

Magyar színészet. Április 12-én, pénteken, este ismét alkalma lesz a brassói magyar közönségnek gyönyörködni egy kitűnő magyar műkedvelői előadásban, melyet az Emke színészeti szakosztálya rendez. Színre kerül, mint már jeleztük: „A vén bakancsos és fia, a huszár” cz. kitűnő népszínmű. Az előadásra jegyek László M. és L. urak üzletében már most válthatók. Azt hisszük, felesleges ezt az előadást közönségünknek még külön figyelmébe ajánlani.

Virágkiállítás rendeznek e hó folyamán a brassói kertészek a városi tanácsház nagytermében. (Lásd mai hirdetésünket.)

† Egy negyvennyolczas őrnagy halála. A kik látták az utcán azt az elgyengült öreg szász polgárt a ki egymagában, vagy hű élettársával vonszolta magát: Schmidt Albert volt enygyárost, kevesen tudták, hogy szabadságharcunknak kitűnő vitéze volt. Schmidt Albert mint császári őrnagy onnan lépett át a magyar táborba 1848-ban. Fekete-sárga lobogó alatt német vezényszóval harczolt ő, a szász polgár a magyar szabadságért. Számos ütközetben volt, s egyben, kapott is súlyos vágást a fejére, mely még-ma is látszik. A szabadságharc után enygyáros lett, s mint tevékeny, szorgalmas iparos szolgálta hazáját. A hetvenes években nemességre emeltetett, földvári előnévvel. Az utóbbi években teljesen visszavonult s mint szegény ember élt. Nem vett részt a közéletben, de ha tehette, gyűjtögetett egy-egy honvédelemre. Most teljes nyugalomra tért, meghalt 68 éves korában, a fáradt test visszavágyott az anyaföldbe, melynek szabadságáért egykor vért öntött. Az elhunyt szabadságharcos

sághős temetése vasárnap d. u. 3 órakor lesz az ó-brassói ág. ev. temető halottas házából. Nyugodjék békében! Áldás emlékére!

Visszavetett semmiségi panasz. Bartha Miklós-nak Korbuly József ellen megindított sajtóperében beadott semmiségi panaszt a m. kir. kuria visszautasította. Korbuly Józsefnek tehát le kell ülnie hat havi fogságbüntetését.

Báró Bánffy György holtteste csütörtökön érkezett Bécsből Kolozsvárra. Kora reggel a Bánffy palota nagytermében az elhunyt végakaratainak megfelelően egyszerű ravatalra helyezték. A halottas szobát semmi ily alkalmakkor szokásos dísz nem ékesítette — egyedüli ékességét azok a gyönyörű koszorúk képezték, melyeket az elhunyt népszerű főur rokonai, barátai és tisztelői küldöttek a ravatalra. D. u. három órakor vette kezdetét a minden tekintetben egyszerű, de ép ezért mélyen meghatógászszertartás. Az elhunyt végkívánságának megfelelően, Nagy László szilágyosmlyói ev. ref. esperes mondott megható gyászbeszédet, megkapó szavakkal ecsetelve azt a pótolhatlan veszteséget, melyet a nemes báró kora elhunyt előidézett. — A beszéd elmondása után a koszorukat leszedték a ravatalról, s az érczkoporsót egy egyszerű — két ló által vont gyászkocsira helyezték, a koszorukat a gyászkocsi előtt két külön kocsit szállította ki a temetőbe. Négy óra előtt öt percczel ért a menet a temetőbe, a hol a szertartást végző lelkész egy utolsó imát mondott, s a nemes hamvakat rejtő koporsót mindenkinek, de főleg a család tagoknak mély megindulása és zokogása között átadták az anyaföldnek.

A görög állampolgárok összeírása. A budapesti görög királyi főügynökség az előjáró görög külügyi minisztériumtól meghagyást kapott a Magyarországon állandóan és ideiglenesen tartozkodó görög állampolgárok összeírására. Értesülésünk szerint ez összeírást Brassóban a polgármesteri hivatal közvetíti, mely az összeírást folyó évi ápril hó 25-én bezárandja. A görög állampolgároknak eszerint ezen határidőn belől kell jelentkezniök a polgármesteri hivatalnál.

A vihar. A legutóbbi nagy vihar különösen Tahiti szigetén tett nagy pusztításokat. Sok emberélet esett a viharok áldozatul. A főváros el van árasztva; Tonga szigetén 30 ember vesztette életét.

Anyagyilkos. Remelsmüller hírhedt betörő tolvaj tegnapelőtt pénzt követelt Linczből lakó özvegy édes anyjától, a ki már körülbelül hatvan éves. Mivel az öreg asszony nem teljesíthette kívánságát, három bordáját bezúzta és egy konyhakéssel súlyosan megsebesítette. Az embertelen fiut letartóztatták.

Nihilismus. Szentpétervárról írják, hogy a rendőrség Wilnában fontos felfedezéseket tett. Több egyént letartóztatott, mert alapos a gyanu, hogy az illetők a zürichi szövetséghez tartoztak. Az elkobzott bombákat állítólag a czár elleni merényletre akarták felhasználni. Tervüket a czár berlini látogatása alkalmával akarták végrehajtani.

Az egészséges vér, hogy mily hatással van az emberi testre, azzal a nagy közönség még igen keveset törődik. Nem tudják, hogy igen sok bajnak a rossz, a nem kellőleg képződött vér a szülő oka. Azoknak, a kik vérszegénység, vértolulás, sápkór, bőrkütesek, aranyeres bajok miatt panaszoknak, arról kellene gondoskodniok, hogy rendes emésztés s táplálkozás által véreket erősítsék. Ily esetekben, közludomás szerint, Brandt Rich. gyógyszerész svájci labdaccai, melyek a gyógyszerárakban dobozonként 70 kr. kaphatók, nagybecsű szolgálatot tesznek s nők is kellemes hatásuk miatt, minden egyéb szernél többre becsülik. De mindig, különösen a keresztnévre ügyelve kell kérni a Brandt Richard gyógyszerész-féle svájci labdacsokeket, mert a családásig hiven utánzótt s hasonló névvel ellátott labdacsokeket is árulnak. Szorosan ahhoz tartuk magunkat: hogy védjegyjel minden doboz czímlapján egy fehér kereszt vörös mezőben s ez elnevezés; Brandt Rich. gyógyszerész svájci labdaccai, található. Minden más fajta dobozt vissza kell ntasítani.

Áldásdús találmány.

Bármennyire előhaladt is a tudomány manapság, mégis ezrekre megy azoknak száma, kik a betegségek legborzasztóbbja által ragadtatnak el, melylyel szemben az orvosok tudománya tehetetlenül áll. Valóban nagy szerencsétlensége a világnak, hogy a vese- és májbajok annyi pusztítást visznek végbe, úgy hogy a trónok magassága sincs töle megkímélve — a mint látjuk azt a hollandiai királlyal — a nélkül, hogy az orvosi tudomány segíthetne rajta. Ennélfogva öröme kellene üdvözlölni minden oly találmányt, mely e borzasztó szerencsétlenséget, a mit a vese- és májbaj előidézt, tényleg meggyógyítja.

A máj, vese és hólyag idült betegsége ellen eddig bizton ható szer ismeretlen volt, a mig fel nem találtatott Warner Safe Cure-ja, mely e betegségeket teljesen kigyógyítja. Habár sok üdöztetésnek kitéve, Warner Safe Cure-ja mégis utat tört magának Ausztria-Magyarországban, úgy hogy ma már a meggyógyultak egész serege ismeri el háládatosan gyógyító hatalmát, melyről különben számos hírneves orvos állított ki már bizonyító nyilatkozatokat. A Safe Cure nem tartozik azon értéktelen gyógyszerek közé, a melyekkel a világ el van halmozva, — ellenben ez csak egyszerű természetes szer; a természetben pedig sok gyógy-
erő rejlik.

Mindazon rosszakaratu és előítéletes támadás, a melyek eddig ezen üdvös hatásu, kitünő gyógyerejű találmány ellen intéztettek, csak hozzájárultak még ahhoz, hogy a szenvedők figyelmét még inkább erre vonzza, kik bizalommal használhatják ezt a kitünő, áldásdus italt. A mint annyi más hasznos találmánynak oly sokat kellett szenvednie az emberiség rövidlátása miatt, de a bennök rejlő hatalmas előnyöknél fogva mégis győzedelmesen kerültek ki a küzdelemből, ugy ez esetben is talál az régi közmondás: „Sok ellenség — sok becsület!” Warner Safe Cure kapható Brassóban Kugler Ede gyógytárában.

Közzgazdaság.

Hetivásár. A tegnapi hetivásár ismét egyike volt — a gabonapiacz kivételével — a gyengébbeknek.

A gabonapiaczon az árak következőkép alakultak: Buza 5—5.40 frt, rozs 3—3.10 frt, árpa 3.60—4.40 frt, zab 1.90—2 frt, paszuly 5—6 frt, borsó 5—8 frt, lencse 5—15 frt, törökbuza 3.60—4 frt, lenmag 8.50—9 frt.

A baromfivásár sokkal kisebb volt, mint a más évek hasonló időszakában, árai következők voltak: Csirke 1.—1.10 frt, liba 3.40—4 frt, kacsa 45—60 kr páronként, tenyész-malacz 4—6 frt. — Tojás 14 darab 20 krért.

A husarak a lefolyt héten következőkép alakultak: marhahus 28 kr, sertéshus 44 kr, borjúhús 32—40 kr, faggyu 24 kr, olvasztott zsír 70 kr. olvasztott faggyu 30 kr. klgr.-ként.

Tüzifa 1 m. hosszú 10 frt. köbolenként.

Hirek a világlacsról.

A gyapjúárak áremelkedése. A berlini Károly-piaczon már hetek óta élénk hausse-mozgalom uralkodik, mely már az összes gyapjúárak általános áremelkedésére vezetett. Az illető gyárosok körlevélileg már két hét előtt közölték vevőikkel, hogy a jelzett körülménynél fogva eddigi árjegyzéseiket fean nem tarthatják és azokat egyelőre fölemelik 5%-kal, de ez új árak is kötelezettség nélküliek, mert a nyersárupiacz alakulása e pillanatban egyáltalán előre nem látható.

Sertés-zsír kiviteli konjunktura a Svájcba. Jelen-tékeny chance-ok nyílnak a magyar sertés-zsír kivitelére a Svájcba, mert a Svájcban használatban lévő amerikai sertés-zsír rossz minősége következtében többé nem versenyezhet a magyar áruval. A sant-galleni hatóságok most az amerikai sertés-zsír bevitelének eltiltására törekcszenek, a mi a magyar exporteurökre buzdítólag hathat.

Brassói vasutiforgalom.

I. Érkezés Brassóba.

1) Budapest felől.

Személyvonat délelőtt 9 óra 46 perczkor.
Vegyesvonat este 9 óra 52 perczkor.

2) Bukarest felől.

Vegyesvonat délután 2 óra 32 perczkor.

II. Indulás Brassóból.

1) Budapest felé.

Személyvonat este 7 óra 10 perczkor.
Vegyesvonat reggel 4 óra 10 perczkor.

2) Bukarest felé.

Vegyesvonat délután 1 óra 55 perczkor.

Brassói piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1889. április hó 6-án.

Román papirpénz à 20 frankos	9.50 vétel	9.53 eladás
ezüstpénz à 20	9.45	9.48
Napoleon'or (aranypénz)	9.55	9.58
Török lira	10.84	10.87
Arany	5.64	5.66
Orosz papirrubel	127.—	128.—

Társszerkesztők:

Nagy-Küküllőmegye részéről Horváth László (Ségesvár.)
Kis-Küküllőmegye részéről Gyöngyössy István (D.-Szent-Márton.)

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMEÉNYEK.

Első brassói virágkiállítás.

Van szerencsénk tisztelettel jelen-teni, hogy folyó hó 12., 13. s 14-én a tanácsház nagy termében virágkiállítást rendezünk, mely nyitva áll reggel 9-től este 6 óráig.

Belépti díj felnőtteknek 20 kr, gyermekeknek 10 kr; állandó jegy 50 kr. — Jegyek kaphatók Kypta Ágost és Kypta Keresztély urak virágkereskedéseiben a nagy-utczában.

A kiállított virágok eladók lesznek.

E kiállításra tisztelettel bátorokdik meghívni a n. é. közönséget

A kiállítási bizottság.

Vívó-sport!

Van szerencsém ezennel értesíteni a t. közönséget, hogy Brassóban középső-váruteza 233. sz. alatt (Kamner-féle ház)

vívótermet és iskolát

nyitottam, hol mérsékelt díjak mellett tanítatik a vívás.

Tanítási idő hétköznapiokon délután 5 órától este 8-ig, — azontúl 10 óráig assaud-vívás.

Kérem a t. közönség szíves pártfogását.

Kodesch Béla József,
okl. vívómester.

Kiadó

boltok és lakások.

A nagy-utczai 493. számú szöglet-bolt és a czérna-utca felőli bolt, nemkülönben a sütőház és a lakás szent-Mihály naptól fogva bérbeadó.

A széles-utczában 596. sz. a. a földszinti utcazi szoba és az udvari lakás szent-György naptól, egy ló-istálló és egy nagy boros pince szent-Mihály-naptól fogva bérbe adó.

Bővebb felvilágosítást ad

Wächter Lina,

főispán özvegye, Széles-utca 596. sz.

Bor-eladás.

3000 veder 1885-beli ó-bor elárusittatik

Szakáts László urnál

Szász-Sebesen,

Queer-utca 385. sz. a.

Az építők figyelmébe.

A legjobb hydraulikus MÉSZ és PORTLAND CEMENT eredeti gyári árakon mindég és minden tetszés szerinti mennyiségben raktáron van

Lootz F. J.

raktárában,

Brassó, Széles-utca 574.

Máriaczei gyomorcsöppek.

Kitünő hatásu szer a gyomor minden betegségeiben.

Védjegy.

Főülmulhatatlan étvágyhiány, gyomorgöngyösség, rossz illatú lélek, zét, felfúvódás, savanyu felbőfénés, kólika, gyomorhurut, gyomorgégés, homok- és daraktépződés, tulságos nyálkaképződés, sárgaság, undor és hányás, felfűzés (ha a gyomortól ered), gyomorgörés, székszorulás, a gyomornak étellekkel és italokkal való túlterhelése, giliszták, lép-, máj- és aranyeres bántalmak esetében. — Egy üvege ára használati utasítással együtt 40 kr., kettős palack 70 kr.

Központi szétküldés Brády Károly gyógyszerész által Kremsierben (Morvaország).

Kapható minden gyógyszerárban.

Óvás! A valódi máriaczei gyomorcsöppeket sokat hamisítják és utánozzák. A valódiság jeléül minden üvegnek piros, a fenti védjeggyel ellátott borítékba kell göngyölvé lennie és a minden üveghez mellékel használati utasításon meg kell jegyezve lenni, hogy az Kremsierben Gusek Henrik könyvnyomdájában nyomtatott.

Valódi minőségben kapható: Brassóban Goos J., Hornung Gyula, Jekelius J. özvegye, Kellemen Ferencz a »Fehér templomhoz« címzett és Schuster L. K. gyógyszerárában; Fogarason Bildner Hermann gyógyszerészeknél; Fődvárt Schneider Vilmos gyógytárában; Köhalomban Melasz Ede és Wolff E. gyógyszerészeknél; Seps-Szentgyörgyön Betegh Bálint és Barabás Ferencz gyógyszerészeknél; Tusnád fűrdőn Dobay Lajos gyógytárában

(63) 11—25

Legolcsóbb, legjobb
legbiztosabb
s legrégebb

TRÁGYASZER

czukorrépa, komló, szőlő, burgonya, len, vetemények, valamint általában mindennemű mezei termékek számára mely tartós hatásu minden földben, a mi bizonyítható számos hirneves mezőgazdasági tekintély nyilatkozatával, — a

concentrált marhatrágya,
(Engrais de boeuf)

melynek nagy szerves szénsav-, phosphorsav- és káli-tartalmaért 60% szerves alkatrész mellett kezesség vállalatik.

SAXL TESTVÉREK

első cs. kir. szabad. osztrák-magyar concentrált marhatrágya-gyára Temesváron.

Közp. iroda: Wien. III., Rennweg 20/51.

Minták s rüpiratok

ingyen és bérmentve küldetnek.

Nagy butor-eladás.

Eladó

több mint 20 garnitura bevonva finom divatos selyem és gyapjuszövettel, ottománok, pamlagok és divánok valamint más nemű és alaku töltött butorok; ó-német stylusban készült fényezetlen diófa hálószoba berendezések, könyv- és fiókos szekrények, kredenzek, chiffonérok, ágyak, mindennemű asztalok, renaissance s goth székek, valamint mindennemű asztalos és esztergályos butorok, vaságyak, lószőr-matraczok stb. a legolcsóbb árakon

(35) 10—20

Papp Ferencz,
butorraktárában
Brassó, nagy-utca 494.

Nagy butor-eladás.

RÉSZVÉNYEK

a „Brassói bányá- és kohóegylet“-től
(„Kronstädter Bergbau u. Hütten-Actiengesellschaft“)

jó áron megvételnek.

Ajánlatok czimzendők:

EDMUND GRÜN

Bank- u. Wechselgeschäft, Wien I., Goldschmiedgasse 2.

Külön iroda

mindennemű exotikus értékpapírok részére.

Brünni posztók

elegáns

tavaszi v. nyári öltönyre
3.10 méteres darabokban, azaz 4 bécsi rőf,

4.80 frt. finom

6.— frt. finomabb

7.75 frt. még finomabb

10.50 frt legfinomabb

valódi báránny-gyapjuból,

valamint felsőkabát- posztók, se-

lyemmel átszőtt kamgarnok, nyári

loden-, livrée- szövetek, mosható

czárnaszövetek, finom és legfino-

mabb fekete posztó salon-ruhához

stb. stb. szétküld utánvét mellett a

solónak s előkelőnek ismert

SIEGEL-IMHOF

posztógyári raktár Brünmben.

Nyilatkozat: Mindenik szelvény

3-10 mtr. hosszú s 136 ctm. szé-

les, tehát teljesen elégséges egy

teljes férfi-öltönyre.

Nagyobb mennyiség is küldetik.

A választott minta szerinti küldés-

ért kezesség vállalatik. 86 10—30

Minták ingyen s bérmentve.

1889. Szent-Mihály napjától fogva bérbeadó

a szép, nagy rövidárkereskedés a lópiacz és lópiacz-szeglet felé, minden üzlethez alkalmas; továbbá a kereskedés fölött fekvő nagy lakás, állva 7 szobából és konyhából.

Tudakozódhatni naponkint reggeli 8—10 óráig a háztulajdonosnőnél Klastrom-utca 10. szám alatt az emeletben.